

ความเห็นส่วนตัว

ของ นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓๐/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๖๓

วันที่ ๒ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { ศาลแขวงดุสิต

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ เรื่อง ให้บุคคลมารายงานตัวตามคำสั่งของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกบุคคลให้มารายงานตัวเป็นความผิด ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ความเห็น

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ศาลแขวงดุสิตรับโอนคดีจากศาลทหารกรุงเทพ ตามคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๙/๒๕๖๒ เรื่อง การยกเลิกประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ และคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ บางฉบับที่หมดความจำเป็น ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒ ข้อ ๒ วรรคสอง เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๒๐๗๔/๒๕๖๒ ระหว่าง พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ กับ จำเลย (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์) ฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกบุคคลให้มารายงานตัว

เนื่องจากจำเลยเป็นผู้ถูกเรียกให้มารายงานตัวในลำดับที่ ๖ ตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้บุคคลมารายงานตัวเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และเป็นผู้ถูกเรียกให้มารายงานตัวในลำดับที่ ๙ ตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๕๗/๒๕๕๗ เรื่อง ให้บุคคลมารายงานตัวเพิ่มเติม ลงวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกบุคคลให้มารายงานตัวต่อคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติภายในวันเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ต่อมาในวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จำเลยได้ยื่นคำโต้แย้งขอให้ศาลแขวงดุสิตส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ เรื่อง ให้บุคคลมารายงานตัวตามคำสั่งของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกบุคคลให้มารายงานตัว เป็นความผิด ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติทั้งสองฉบับเป็นกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ เป็นกฎหมายที่ขัดต่อหลักนิติธรรม มีผลใช้บังคับแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง มีผลใช้บังคับย้อนหลัง และกำหนดโทษทางอาญาหนักเกินสมควร ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เป็นกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม อีกทั้งเป็นกฎหมายที่หมกความจำเป็น เนื่องจากการลงโทษทางอาญา วัตถุประสงค์ของการกำหนดโทษในกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดจะต้องดำรงอยู่ในขณะที่มีการลงโทษด้วย ซึ่งปัจจุบันสภาพการณ์ของบ้านเมืองเป็นปกติสุขและมีการประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แล้ว กฎหมายดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ศาลแขวงดุสิตจึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

พิจารณาแล้ว เนื่องจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ อันเนื่องมาจากสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑล และพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศในหลายพื้นที่ เป็นผลให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์เสียชีวิต ได้รับบาดเจ็บและเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง และเหตุการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มขยายตัวจนอาจเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวม และจำเป็นต้องให้สถานการณ์ดังกล่าวกลับเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ เรื่อง การควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ และเพื่อให้การบริหารราชการภายในราชอาณาจักรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงออกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงชั่วคราว เว้น หมวด ๒ พระมหากษัตริย์ ต่อมาได้มีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ บริหารราชการแผ่นดินตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีอำนาจสูงสุดในการบริหารราชการแผ่นดินในฐานะเป็นรัฐอธิปัตย์ มีอำนาจในการออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อให้สถานการณ์ของประเทศไทยเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ประกาศหรือคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายทั้งในทางรัฐธรรมนูญ ทางนิติบัญญัติ ทางบริหาร หรือทางตุลาการ แม้อาจได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวยังคงมีผลใช้บังคับโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “บรรดาประกาศและคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศหรือสั่งในระหว่างวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ จนถึงวันที่คณะรัฐมนตรีเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะประกาศหรือคำสั่งให้มีผลบังคับในทางรัฐธรรมนูญ ในทางนิติบัญญัติ ในทางบริหาร หรือในทางตุลาการ ให้ประกาศหรือคำสั่ง ตลอดจนการปฏิบัติตามประกาศ

หรือคำสั่งนั้น ไม่ว่าจะกระทำก่อนหรือหลังวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ เป็นประกาศหรือคำสั่งหรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายและชอบด้วยรัฐธรรมนูญและเป็นที่สุด และให้ประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก” และตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๙ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “บรรดาประกาศ คำสั่ง และการกระทำของคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ หรือที่จะออกใช้บังคับต่อไปตามมาตรา ๒๖๕ วรรคสอง ไม่ว่าจะเป็นประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำที่มีผลใช้บังคับในทางรัฐธรรมนูญ ทางนิติบัญญัติ ทางบริหาร หรือทางตุลาการ ให้ประกาศ คำสั่ง การกระทำตลอดจน การปฏิบัติตามประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำนั้น เป็นประกาศ คำสั่ง การกระทำ หรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญนี้และกฎหมาย และมีผลใช้บังคับโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญนี้ต่อไป การยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมประกาศหรือคำสั่งดังกล่าว ให้กระทำเป็นพระราชบัญญัติ เว้นแต่ประกาศหรือคำสั่งที่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางบริหาร การยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมให้กระทำโดยคำสั่งนายกรัฐมนตรีหรือมติคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี” ดังนั้น ประกาศหรือคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายทั้งในทางรัฐธรรมนูญ ทางนิติบัญญัติ ทางบริหาร หรือทางตุลาการ

ประเด็นว่า ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ เรื่อง ให้บุคคลมารายงานตัวตามคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่ นั้น เห็นว่า ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๕/๒๕๕๗ จำเลยเป็นผู้ถูกเรียกให้มารายงานตัวในลำดับที่ ๖ ด้วยเหตุผลเพื่อให้การรักษาความสงบและการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ต่อมาได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ กำหนดว่า หากบุคคลที่มีรายชื่อตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๕/๒๕๕๗ ไม่มารายงานตัวภายในวันเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เมื่อพิจารณาจากราชกิจจานุเบกษาปรากฏว่าคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๕/๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๘๕ ง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ส่วนประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๘๙ ง เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ ที่มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนไม่มารายงานตัวตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว มีผลบังคับใช้ภายหลังคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๕/๒๕๕๗ จึงเป็นการออกประกาศกำหนดโทษให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังกับการกระทำตามคำสั่งอันไม่ถูกต้องตามหลักนิติธรรมทางอาญาที่การกระทำอันเป็นความผิดต้องมีบทกำหนดโทษในขณะที่กำหนดความผิด ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ กำหนดโทษไว้ในข้อ ๑. ว่า บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกบุคคลให้มารายงานตัว ต่อคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และข้อ ๒. ว่า บุคคลที่คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เรียกให้มารายงานตัว ตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๒/๒๕๕๗ และ คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๓/๒๕๕๗ รวมทั้งคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๔/๒๕๕๗ คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๕/๒๕๕๗ คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๗ คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๘/๒๕๕๗ และ คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๕๗ ที่ยังไม่ได้มารายงานตัว หากยังไม่มารายงานตัวในวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ เวลา ๑๐๐๐ - ๑๒๐๐ ถือว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งหากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกบุคคลให้มารายงานตัว ก็ถือว่ากระทำการอันมีกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้แล้ว ซึ่งคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๗/๒๕๕๗ เรื่อง ให้บุคคลมารายงานตัวเพิ่มเติม ลงวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ มีผู้ถูกเรียกให้มารายงานตัวในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา รวม ๑๘ คน มีชื่อจำเลยในลำดับที่ ๙ ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ จึงมิได้มีผลใช้บังคับโทษย้อนหลังกับการกระทำตามคำสั่งแต่ประการใด การที่คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

จากนั้นได้ออกประกาศและคำสั่ง รวมทั้งการออกคำสั่งให้บุคคลตามรายชื่อไปรายงานตัวที่มีวัตถุประสงค์ และกำหนดโทษหนักกว่าโทษความผิดตามกฎหมายอื่นที่ใช้อยู่ในขณะนั้นที่มีลักษณะเดียวกันก็เพื่อให้ การรักษาความสงบและการแก้ไขปัญหามืองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยโดยเร็วตามสถานการณ์ ในขณะนั้น แต่เมื่อปัจจุบันสภาพการณ์ของบ้านเมืองเป็นปกติสุขและมีการประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แล้ว และมีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒ ให้ยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ ที่ ๕๕/๒๕๕๙ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับคดีบางประเภทที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นคำสั่งให้บรรดาการกระทำความผิดตามประกาศคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗/๒๕๕๗ เรื่อง ความผิดที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหาร อันมี ความผิดตามประกาศหรือคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ตามคดีนี้ ไม่ว่าจะกระทำก่อนหรือหลัง คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๙/๒๕๖๒ นี้ใช้บังคับ ให้อยู่ในอำนาจการพิจารณา พิพากษาของศาลยุติธรรม หากอยู่ระหว่างการดำเนินคดีของศาลทหารในวันก่อนวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ให้โอนคดีนั้น ๆ ไปยังศาลยุติธรรม ทำให้คดีนี้โอนมายังศาลแขวงดุสิต โดยคำสั่งนี้ให้เหตุผลว่า ตามที่ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีประกาศและคำสั่งเพื่อประโยชน์ ในการบริหารราชการแผ่นดินและการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมความสามัคคีและ ความสมานฉันท์ของประชาชนในชาติ ซึ่งในขณะนี้การดำเนินการตามประกาศและคำสั่งบางฉบับ ได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่มุ่งหมายไว้แล้ว สมควรยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ คำสั่ง คณะรักษาความสงบแห่งชาติ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่หมดความจำเป็น เพื่อให้ บทบัญญัติของกฎหมายมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดจนเป็นการเสริมสร้าง ความเป็นเอกภาพของกฎหมายทั้งระบบเพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงและการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง อันเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ดังนั้น ประกาศ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ และฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ ที่ให้จำเลยมารายงานตัว ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕/๒๕๕๗ และที่ ๕๗/๒๕๕๗ เพื่อให้การรักษาความสงบ และการแก้ไขปัญหามืองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยนั้น ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติทั้งสองฉบับ

จึงหมดความจำเป็น เป็นการขัดต่อหลักนิติธรรม จำกัดเสรีภาพของบุคคลโดยเจาะจง ไม่เป็นการเสมอกันในกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล และโทษหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น ในขณะนั้นในลักษณะความผิดเดียวกัน จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ตามที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔

จึงมีความเห็นว่า ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นำบุคคลมารายงานตัวตามคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกบุคคลให้มารายงานตัว เป็นความผิด ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ตามที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ